

సమస్యను
రమ్యంగా

ఎగిరి పోయాయి. ఏదో కావాలన్న తపన ఆమె లోనూ అస్పష్టంగా కదులుతోంది. ఆమె చేతులు, ఆమెకే తెలియకుండా... అతని వీపు మీద అల్లుకు పోతుంటే... అలాగే నేలమీద వాలాడామెను. మొజాయిక్ ఫ్లోర్ వాల్చిద్దరికీ స్వాగతం పలికింది. సరిగ్గా పదిహేను నిమిషాల తరువాత తెలిసింది వాళ్ళకు- 'జరగరాని దారుణం' జరిగి పోయిందన్న చేదు(?) వాస్తవం!

21-9-89
రాత్రి 9-30
డియర్ దివ్యా,

మొన్నరాత్రి ఊహించని సంఘటన నొకటి జరిగిందిక్కడ. ఆ వేళ సాయం త్రం ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికి రాగానే రూమ్ కొచ్చి పడుకున్నా. పెద్దగా వర్షం కురుస్తోందన్నది. విసరీతమైన గాలి. టైమ్ తొమ్మిది కావస్తున్నప్పుడు - కరెంట్ పోయింది. కొవ్వొత్తి వెలిగించుదామని చూస్తే అగ్గిపెట్టె లేదు. ఇంటి వోల్టేజీ నడిగి తేవాలని వెళ్ళాను. కానీ, వాళ్ళ ఇంటలోనూ ఏకటే! ఆమె (వోనరు భార్య) ఒక్కతే ఉందన్నది ఇంట్లో. ఆమె కూడా అగ్గిపెట్టె కనపడక వెదుకు

లాడుతోంది. ఆ ఏకటే అలా వెతుకుతున్నట్టుగా వటిస్తూ నన్ను సట్టుకుని కౌగి లించుకుంది. ఉలిక్కిపడ్డాను. ఆమె ఉద్దేశం అర్థమై, విదిలించుకుంటుంటే "ఆయన ఈ రాత్రికి రారు. కేంప్ కెళ్ళారు. తలుపే సెయ్యండి" అంటూ ఇంకా పెన వేసుకుపోయింది. మన పెళ్ళినాటి రాత్రి నువ్వు నాలో వేయించుకున్న ప్రమాణం గుర్తొచ్చింది. 'నీ అమ్మాయిలోనూ, ఎలాంటి పరిస్థితుల్లోనూ ఇల్లెస్ట్ సెక్యూ వల్ కాంటాక్ట్ సెట్టుకోను' అని నీ మీద ఒట్టు సెట్టుకోకుంటే... ఆమె ప్రావీ కేషన్ కి లొంగి పోయేవాడినేనేమో!! అసలు స్త్రీ జాతిలో అంత దిగజారుడు తనం వుంటుందని నేనేనాడా ఊహించ లేదు. అతి పవిత్రమైన వివాహ బంధానికి మచ్చ తెస్తూ, తాల్చికట్టిన భర్తని ఓ "కక్-వోల్డ్"గా మార్చే ఈ ఇన్-ఫిడిలిటీల కాలుష్యంతో స్త్రీ జాతి "పవిత్రత" పతనమై పోతుందా అన్న ఆలోచనలతో మనసులో బాధగా అనిపించిందారోజంతా!

నేనింక ఈ రూమ్ లో వుండాలనుకో వడం లేదు. త్వరలో మరో చోట వేరే గదిదేవా చూసుకుని వెళ్ళి పోతాను.

నీ తరుణ భార్యకు వ్రాసిన ఉత్తరాన్ని మళ్ళీ ఒక సారి చదివాడు తరుణ్. అంతవరకూ మనసు పారల్లో ఎక్కడో లీలగా కదులు తున్న గిట్టి ఫీలింగ్ పూర్తిగా మాయమై పోయింద తనలో!!

** ** *

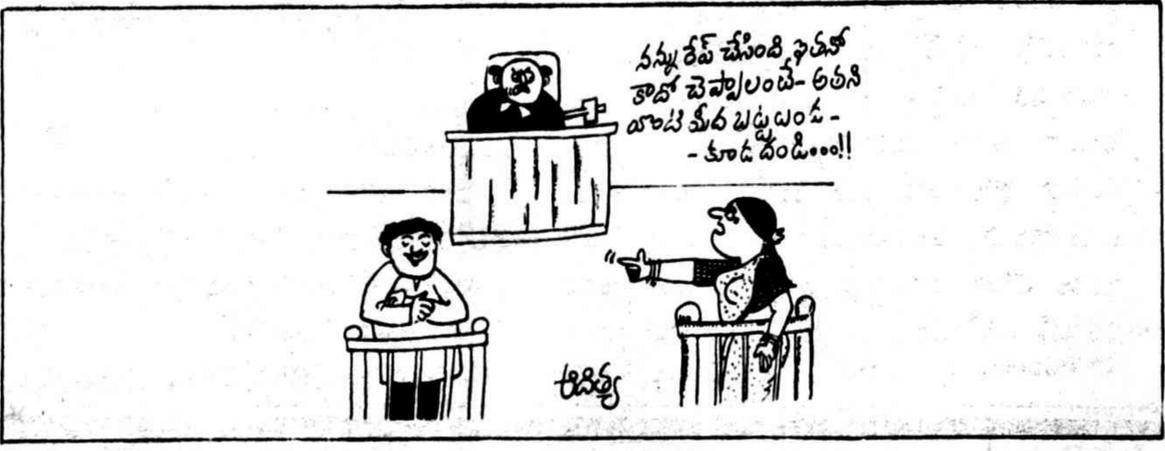
దాదాపు సరిగ్గా అదే సమయానికి బెడ్రూమ్ లో కసిగా తనను కౌగిలించు కుంటున్న భర్త చేతుల్లో ఇమిడి పోతూ గాయత్రి చెప్పింది "ఏవండీ... మనపై గదిలో అద్దెకుంటున్న అబ్బాయి తరుణ్ లేడూ... మొన్నరాత్రి మీల్లెకుండా చూసి అగ్గిపెట్టె వుండా అంటూ చొరవగా ఇంట్లోకొచ్చేసి నాలో అసభ్యంగా ప్రవర్తించబోయాడు. చెళ్ళన చెప్పలేండా వాయింపి, గట్టిగా బుద్ధి చెప్పాను. గది భాళి చేయించెయ్యండి"

ఆ మాటలు విన్న ఏ భర్తైనా ఎలా రియాక్టువుతాడో అలాగే రియాక్టుయ్యాడు గాయత్రి భర్తకూడా!! భర్తకు ద్రోహం చేశానన్న అపరాధ భావం, ఆ తరువాత ఆమెను వేదించలేదు!!

** ** *

మానవ జీవితాలకు ఆ దేవుడిచ్చిన ఓ గొప్ప వరం. 'అబద్ధం!! ది ఎల్ ఫుల్ స్రెషెషన్ ఆఫ్ ట్రూత్!!

22-12-89 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య నాటకాల

కాలక్షేపం

'వాళ్ళా!
"వాళ్ళా! ఎవరు కావాలండి మీకు."
"అది 63531 నెంబర్ నాంది. నేను అది కేషయ్యను."
"అవువండీ. మీకు ఎవరు కావాలి?"
"శంకరంగారు కావాలండి."
"శంకరంగారు మా వాన్నగారండి. ఊరెళ్ళారండి."
"అయ్యయ్యా నాకు చెప్పనేలేదే!"
"మాకూ చెప్పలేదండి. కోపగించి చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయారు."
"అడిగావని అనుకోకునాయనా! ఎందుకు వెళ్ళి పోయారు?"
"ఇంట్లో అయవకు తోచక ఏదో గొడవ లేపుతారండి."
"తోచక అవి ఏవే అంటున్నావు కదా! అయనా, నేను రిటైర్ అయినవాళ్ళం. నైగా ఏవో జబ్బులున్న వాళ్ళం."

"అది విజమేననుకోండి. అది మా తప్ప కాదు కదా! నేను, నా భార్య ఉద్యోగాలకు వెళ్ళిపోతాం. చాలి చాంచి జీతాలు. పిల్లలను చూసుకోవాలి, పెళ్ళయిన వెళ్ళెళ్ళ వురిటి ఇర్బులో, వండగ ఇర్బులో భరించు కోవాలి. ఇవ్వి అయవ ఆలోచించాలి కదండీ."

"రిటైర్ అయి మీకు భారంగా వున్న అయవ ఏం ఆలోచిస్తారు?"

"ఏం ఆలోచించకే రోజూ ఏమీ తోచదు అంటూ ఏవేవో తెలియని నెంబర్లకు ఫోన్లు చేసి ఉత్పత్తి కబుర్లు మాట్లాడి..."

"దాని వలన అయవకూ కాలక్షేపం, ఇటు నాలాంటి వాళ్ళకూ కాలక్షేపం అవుతుందిగాని, వస్తం కాదుగా."

"ఎందుకు వస్తం కాదండీ. ఈ రోజుల్లో అప్పి ధరలతోపాటు టెలిఫోన్ ధరలూ పెరిగాయిగా. అయవ చేసే కాలక్షేపానికి, నాకు నెంకు అయ్యే రిట్లు అయిదు వందలు."

"విజంగా!"

"విజంగావండీ. ఆ అయిదు వందలు సంపాదించి అప్పడు ఫోన్ చేయమన్నాను. కోపం వచ్చి వెళ్ళి పోయారు."

ఆ తరువాత అదికేషయ్య టెలిఫోన్ ఇర్బులకు మెల్లగా ట్యూషన్లు మొదలుపెట్టాడు. ఇప్పుడాయవకు ఫోన్ చేయడానికి తీరికా లేదు, అనారోగ్యమూ లేదు.

—'రాధిక'